

Matthai

Eit lille frø: Historien om Wangari
Matthai

Matthai

Eit lille frø: Historia om Wangari
Matthai

Barnebøker for Norge

barnebøker.no

Eit lille frø: Historia om Wangari Matthai /
Eit lille frø: Historien om Wangari Matthai /

Overratt av: Kim Sandvad West (da), Espen
Strangør-Johannessen, Martine Rørstad Sand (un)
Illustrert av: Maya Marshak
Skrevet av: Nicola Rijssdijk

Denne forteljingene kommer fra African Storybook
(africanstorybook.org) og er videreførmidlet av
Barnebøker for Norge (barnebøker.no), som tilbyr
barnebøker på mange språk som snakkес i Norge.

https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no
Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens.
Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

III nivå 3
dansk / nyorsk
Kim Sandvad West
Maya Marshak
Nicola Rijssdijk

I en landsby ved foden af Mount Kenya i Østafrika
arbejdede en lille pige i marken med sin mor. Hendes
navn var Wangari.

...

I ein landsby ved foten av Mount Kenya i Aust-Afrika
arbeidde ei lita jente saman med mor si på åkeren.
Wangari heitte ho.

Wangari var glad i à vera ute. Familien hadde ein
kjøkkenhage. Der vendte ho gressaksahagen med
macheften sin. Ho stakk små fro ned i den varme jorda.

...

Wangari elskede at være ute. I hendes familiens
kjøkkenhave vendte hun jorden med sin machepte. Hun
stakk små fro ned i den varme jord.

Hendes yndlingstid på dagen var lige efter solnedgang.
Når det blev for mørkt til at se planterne, vidste Wangari,
at det var på tide at gå hjem. Hun fulgte den smalle sti
gennem markerne og krydsede floder, mens hun gik.

...

Ho syntest den beste tida på dagen var rett etter
solnedgang. Når det vart for mørkt til å sjå plantene,
visste ho at det var på tide å gå heim. Ho gjekk langs
smale stiar på markene og over bekkar på vegen sin.

Wangari døde i 2011, men vi kan tænke på hende hver
gang, vi ser et smukt træ.

...

Wangari døydde i 2011, men vi kan tenkja på henne kvar
gong vi ser eit vent tre.

Wangari var et klogt barn og kunne ikke vente, til hun skulle i skole. Men hennes mor og far ville have, at hun skulle blive hjemme og hjælpe dem. Da hun var syd, gammel, overtalte hennes storebroder dres forældre til at lade hende gå i skole.

Wangari var ei flink jente og ville gjerne bryja på skulen. Men mora og faren ville at ho skulle vera heime og hjelpa til. Då ho vart sju år, overtalte storbroren mor og far til å la henne få gå på skulen.

...

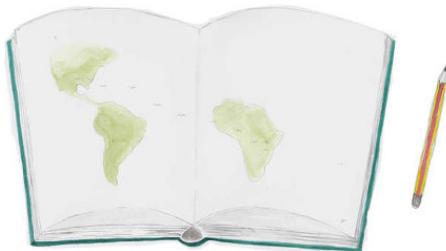

Wangari hadde arbeidet hardt. Folk over hele verden bemærkede det og gav hende en berømt pris. Den hedder Nobels Fredspris, og hun var den første afrikanske kvinde nogensinde, der modtog den.

Wangari havde arbejdet hårdt. Folk fra hele verden merkte til det og delte også hende en berømt pris. Hun vandt kalla Nobels Fredspris. Ho vart den første afrikanske kvinda som fekk han.

...

Hun kunne lide at lære! Wangari lærte mere og mere for hver bog, hun læste. Hun klarede sig så godt i skolen, at hun blev inviteret til at studere i USA. Wangari var spændt! Hun ville vide mere om verden.

...

Ho likte å læra! Wangari lærde meir og meir for kvar bok ho las. Ho vart så flink på skulen at ho vart invitert til å studera i USA. Wangari vart så glad! Ho ville læra meir om verda.

Som tiden gik, blev de nye træer til skove, og floderne begyndte at strømme igen. Wangaris budskab begyndte at sprede sig over Afrika. I dag er millioner af træer vokset fra Wangaris frø.

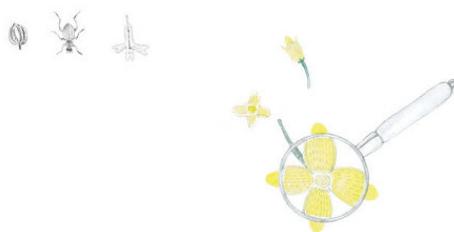
...

Tida gjekk og dei nye trea voks og vart til skog, og det kom vatn i elvene igjen. Historia om Wangari spreidde seg over heile Afrika. I dag er det millionar av tre som har vakse opp frå Wangaris frø.

Wangari læerde myjje nyt pâ det amerikanske universitet. Ho studerete planter og korleis dei veks. Og hugas korleis ho hadde vase opp sjølv: i leikr og spel med brorene sine i Kenyaas venne skogar.

...

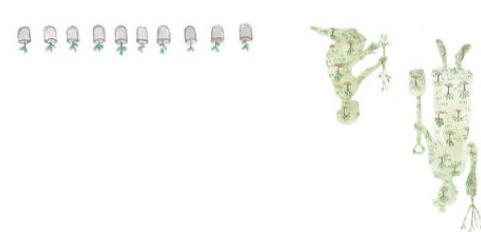
Pâ det amerikanske universitet lært Wangari mange nye ting. Hun studerede planter, og hvordan de vokser. Og hun huskede, hvordan hun selv voksende op: mens hun spillede spill med sine brødre i skyggen af træerne i de smukke Kenyaanske skove.

Wangari visste råd. Ho lærede kvinnene å plante tre ved å sætse i jorda. Kvinnene selde trea og brukte pengane til beste for familién sin. Dei var tveldig glade. Wangari hadde faktt dei til å føla seg sterke og mektige.

...

Wangari vidste, hvad hun skulle gøre. Hun lært at kvindene at plante træer af frø. Kvindene solgte træerne og brugte pengene på deres familier. Kvindene var meget glade. Wangari hadde hjulpet dem, så de følte sig megtige og sterke.

Jo mere hun lærte, desto mere indså hun, at hun elskede folkene i Kenya. Hun ville have, at de skulle være glade og fri. Jo mere hun lærte, desto mere mindedes hun sit afrikanske hjem.

...

Ho skjønte ho var glad i folk frå Kenya jo meir ho lærde.
Ho ville dei skulle vera glade og frie. Og jo meir ho lærde,
desto meir hugsa ho heimen sin i Afrika.

Da hun var færdig med sine studier, rejste hun hjem til Kenya. Men hendes land havde forandret sig. Store farme strakte sig over landet. Kvinder havde intet brænde til at lave bål med. Folkene var fattige, og børnene var sultne.

...

Då ho var ferdig med å studera, drog ho tilbake til Kenya. Men landet hennar var forandra. Kjempestore bondegardar strekte seg utover i landet. Kvinnene hadde ikkje ved til å tenna bål for å laga mat. Folk var fattige og born svalt.